

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2021:256391
Datë: 20.05.2024
Numri i dokumentit: 05708452

Ac.nr.2614/22

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, gjyqtari individual Arsim Hamzaj, në çështjen juridike përmbarimore të kreditorit të përmbarimit Korporata Elektro Energjetike e Kosovës KEK sh.a. me seli ne Prishtinë, kundër debitorit të përmbarimit N.M nga fshati ,,,,, komuna e ,,,,, në procedurën përmbarimore sipas dokumentit përmbarimor, duke vendosur lidhur me ankesën e kreditorit të paraqitur kundër aktvendimit të Gjykatës Themelore në Mitrovicë - dega në Vushtrri, PPP.nr.431/21, të datës 01.02.2022, me datën **17.05.2024**, mori këtë:

A K T V E N D I M

REFUZOHET e pathemeltë ankesa e kreditorit Korporata Elektro Energjetike e Kosovës KEK sh.a. me seli ne Prishtinë, ndërsa aktvendimi i Gjykatës Themelore në Mitrovicë - dega në Vushtrri, PPP.nr.431/21, i datës 01.02.2022, **VËRTETOHET**.

A r s y e t i m

Gjykata Themelore në Mitrovicë - dega në Vushtrri, me aktvendimin e atakuar PPP.nr.431/21, të datës 01.02.2022, e ka aprovuar prapësimin e debitorit N.M nga fshati ,,,,, komuna e ,,,,, ashtu që ka shfuqizuar Urdhrin për Lejimin e Përmbarimit të Përmbaruesit Privat P.nr.1522/18 të datës 19.12.2018.

Kundër këtij aktvendimi në afatin ligjor ka paraqitur ankesë kreditori për shkak të *shkeljeve thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore dhe përmbarimore, për shkak të vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, dhe për shkak të aplikimit të gabuar të së drejtës materiale*, duke propozuar që të aprovohet si e bazuar ankesa e parashtuar, ashtu që të ndryshohet aktvendimi i atakuar dhe të mbetet në fuqi urdhri për përmbarim i Përmbaruesit

Privat, P.nr.1522/2018, të datës 29.10.2019, ose të prishet aktvendimi i atakuar dhe çështja t'i kthehet Gjykatës së shkallës së parë në rishqyrtim dhe në rivendosje.

Debitori nuk ka parashtruar përgjigje në ankesë.

Gjykata e Apelit e Kosovës, i shqyrtoi shkresat e lëndës, aktvendimin e atakuar, pretendimet ankimore dhe pas vlerësimit të tyre në kuptim të dispozitës së nenit 208 lidhur me 194 të LPK-së, e lidhur me nenin 17 të Ligjit për Procedurën Përmbartimore (LPP), gjeti se:

- Ankesa e kreditorit është e pathemeltë.

Nga shkresat e lëndës rrjedh se kreditori i përmbartimit Korporata Elektro Energjetike e Kosoves KEK sh.a me seli ne Prishtinë, me datën 19.12.2016 ka paraqitur propozim për përmbartim kundër debitorit N.M nga fshati ,,,,, komuna e ,,,,, ndërsa përmbartuesi privat me urdhrin P.nr.1522/2018, të datës 19.12.2018, e ka lejuar ekzekutimin në bazë të dokumentit të besueshëm - Ekstraktit nga librat afariste, për pagesën e borxhit të energjisë elektrike në shumën prej 1,446.84 euro të paraparë më gjerësisht si në dokumentin përmbartimor.

Debitori brenda afatit ligjor ka parashtruar prapësim me shkrim, duke e kundërshtuar ne tërësi pretendimet e kreditorit për borxhin e pretenduar, për faktin se i njëjti është i parashkruar konform nenit 360 te LMD-së. ka propozuar që të aprovohet prapësimi. Kreditori në përgjigjen me shkrim ka kontestuar ne tërësi pretendimet e debitorit te parashtruara ne prapësim.

Gjykata e Apelit vlerëson se gjykata e shkallës së parë, në bazë të provave të cilat i ka pasur në dispozicion në shkresat e lëndës, ka dhënë aktvendimin e saj të drejtë dhe të bazuar në dispozita konkrete ligjore, prandaj konkludimin e gjykatës së shkallës së parë, lidhur me këtë çështje e pranon edhe Gjykata e Apelit e Kosovës, duke vlerësuar po ashtu se aktvendimi i atakuar është i rregullt dhe i ligjshëm, për arsye se i njëjti nuk është përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2 pika b), g), j) dhe m) të LPK, dhe se drejtë është zbatuar e drejta materiale, e të cilat shkaqe ankimore gjykata e shkallës së dytë i vlerëson edhe sipas detyrës zyrtare, në bazë të nenit 194 të LPK-së, prandaj, në situatën konkrete të gjitha pretendimet ankimore të debitorit Gjykata e Apelit i konsideron të pabazuara dhe të paqëndrueshme, ngase nuk kanë bazë në prova konkrete.

Në rastin konkret pala debitore me prapësim i është referuar parashkrimit të kërkesës, prandaj gjykata e shkallës së parë me të drejtë ka vendosur si në dispozitiv të aktvendimit të atakuar, ngase nga provat në shkresat e lëndës ka gjetur se kërkesa për periudhën prej 03.03.2010 deri me 20.03.2013-është e parashkruar, kjo pasi që edhe vet kreditori në provat e bashkangjitura në propozim dhe përgjigjen në prapësim, i është referuar borxhit të debitorit brenda kësaj periudhe, ndërsa që propozimi është paraqitur me datën 19.12.2016 (pas kalimit të afatit një vjeçar).

Me dispozitat e nenit 341 par.1 të Ligjit për Marrëdhëniet e Detyrimeve (Nr.04/L-077) parashihet se “*Me parashkrim pushon e drejta e kërimit të përmbushjes së detyrimit*”, ndërsa në

par.3 të këtij neni parashihet se “Gjykata nuk mund ta merr parasysht parashkrimin në qoftë se debitori nuk thirret në të”. Në nenin 342 par.1 të këtij ligji parashihet se “**Parashkrimi fillon të rrjedhë ditën e parë pas ditës kur kreditori të ketë pasur të drejtë të kërkojë përmbushjen e detyrimit, në qoftë se me ligj për raste të veçanta nuk është parashikuar diçka tjetër**”. Ndërsa me nenin 360 të Ligjit për marrëdhëniet e detyrimeve parashihet se “**Parashkruhen për një vjet: kërkesat për furnizimin e energjisë elektrike, energjisë termike, gazit, ujit, për shërbimet e pastrimit të oxhaqeve dhe për mirëmbajtjen e shërbimit të pastërtisë, nëse furnizimi ose shërbimi është kryer për nevoja shtëpiake**”. Në nenin 372 të LMD-së parashihet se “**për ndërprerjen e parashkrimit nuk mjafton që kreditori ta ftojë debitorin me shkrim ose me gojë që ta përmbushë detyrimin**”.

Po ashtu, kjo gjykatë, si gjykatë e shkallës së dytë, vlerëson se gjykata e shkallës së parë në çështjen konkrete juridike në mënyrë të plotë dhe të drejtë ka vërtetuar gjendjen faktike, e cila nuk vihet në dyshim me pretendimet ankimore. Kjo pasi që në bazë të shkresave të lëndës, shihet se borxhi i kërkuar nga ana e kreditorit përfshin periudhën prej 03.03.2010 deri me 20.03.2013, ndërsa nga shiqimi i dokumentit përmbarimor - ekstraktit nga librat afarist për debitorin, me numër ,, , shihet se borxhi është i parashkruar, pasi që borxhi i energjisë elektrike është borxh i cili arrin pas përfundimit të çdo muaji. Prandaj për shkak të zbatimit të rregullt të procedurës dhe vërtetimit të tërësishëm dhe të rregullt të gjendjes faktike, drejtë është zbatuar edhe e drejta materiale, dhe gjykata e shkallës së parë për vlerësimin e vet ka dhënë arsye të mjaftuara dhe bindëse faktike dhe juridike mbi faktet relevante për të vendosur në këtë çështje juridike, të cilën në tërësi e aprovon edhe gjykata e shkallës së dytë.

Lidhur me pretendimin e kreditorit *se debitori me datë 21.03.2017 ka nënshkruar kontratë për pagesën e borxhit*- Gjykata e Apelit e përkrah në tersi qëndrimin juridik të shkallës së parë se me kontratën për pagesën e borxhit dhe deklaratën për dakordimin e borxhit nr.21429 të datës 10.08.2016, kreditori me poseduesin faktik B.M kanë lidhur kontratë me të cilën janë pajtuar për mënyrën, periudhën dhe këstet mujore të pagesës së borxhit pas periudhës 01.01.2009 e gjer me datë 08.05.2013 me kusht që detyrimi i krijuar para datës 31.12.2008 të shlyhet po qëse përmbushet detyrimi për periudhën në fjalë sipas dispozitave të Ligjit mbi Faljen e Borxheve Publike. Gjykata e shkallës së parë me të drejtë ka vlerësuar se përderisa debitori N.M ka qene dhe është në jetë, i aftë për të vepruar për dhe në emër të tij, është posedues dhe evidentues i njuhësorit elektrik për furnizim me energji elektrike, mbi të njëjtin rëndon barra e detyrimeve nga mospërmbushja e këtij detyrimi, atëherë, gjykata e shkallës së parë ka vlerësuar me të drejtë se për të njëjtin kjo kontratë nuk prodhon efekt juridik dhe është nule, konform nenit 89 dhe 97 të Ligjit për Marrëdhëniet e Detyrimeve, për faktin se ka munguar vullneti i palëve kontraktuese me legjitimitet të lidhjes së kontratës për përmbushjen e detyrimit dhe rrjedhimisht edhe pranimi apo riprogramimi i përmbushjes së detyrimeve mes debitorit dhe kreditorit. Po ashtu në rastin konkret poseduesi faktik nuk ka legjitimitet për lidhjen e kësaj kontrate me kreditorin përderisa është në jetë dhe i aftë debitori i cili me asnjë prove nuk vërtetohet se ka dhënë pëlqim apo autorizim poseduesit faktik për lidhjen e kësaj kontrate, andaj, edhe mbi këtë bazë, kontrata është nule dhe për debitorin nuk prodhon efekt juridik. Nga ekstrakti i dorëzuar nga debitori dhe kreditori, konstatohet se posedues i njuhësorit elektrik me numër ,, , është debitori N.M, ndërsa kontratën e ka lidhur dhe lejuar ta lidh në emër të debitorit B.M, ku edhe nga numri i kontratës

shihet se i njëjti ka numër tjetër të konsumatorit dhe atë ,, , pa pëlqim dhe leje të debitorit. Mbi bazën e kësaj, gjykata e shkallës së parë me të drejtë ka vlerësuar se kreditori nuk mund ta kërkojë detyrimin nga kontrata e lidhur mes kreditorit dhe poseduesit faktik B.M, ngase, kjo kontratë asnjëherë nuk ka mund të prodhojë efekte juridike për debitorin N.M.

Gjykata e Apelit me rastin e vendosjes i vlerësoi edhe të gjitha pretendimet e tjera ankimore, mirëpo të njëjtat nuk ishin me ndikim për një vendim ndryshe për çka edhe vendosi si në dispozitiv të këtij aktvendimi.

Kompetenca e Gjykatës së Apelit për të vendosur nga ana e gjyqtari individual në shkallë të dytë bazohet në dispozitën e nenit 3 par. 2 të LPP, me të cilën është paraparë se *”Në shkallën e dytë vendimet i nxjerr gjyqtari individual”*.

Nga arsyet e paraqitura me lartë, gjykata e shkallës së dytë vendosi si në dispozitiv të këtij aktvendimi në pajtim me nenin 208, 209 pika (b) të LPK-së, e lidhur me nenin 17 dhe 77 të LPP-së.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË
Ac.nr. 2614/22, datë 17.05.2024

Gjyqtari
Arsim Hamzaj